Strona: 1 z 10 Imię i nazwisko: Wersja: 0

Metody programowania

Egzamin zasadniczy 17 czerwca 2014

Liczba punktów	Ocena
0 – 14	2.0
15 – 17	3.0
18 – 20	3.5
21 – 23	4.0
24 – 26	4.5
27 – 30	5.0

W każdym pytaniu testowym proszę wyraźnie zaznaczyć dokładnie jedną odpowiedź. Jeśli zostanie zaznaczona więcej niż jedna odpowiedź, to za wybraną zostanie uznana ta, która *nie jest* otoczona kółkiem. W pytaniach otwartych proszę czytelnie wpisać odpowiedź wewnątrz prostokąta. Każde pytanie testowe jest warte 1 punkt, każde pytanie otwarte — 2 punkty. Czas trwania egzaminu: 120 minut.

Pytanie 1. Rozważmy standardowy predykat repeat/0:

-	at. at :- epeat.
i cel	
?- w	rite(a), repeat.
□ a.	Cel będzie spełniony na nieskończenie wiele sposobów. Przed każdym sukcesem do standardowego strumienia wyjściowego będzie wypisywana pojedyncza litera a.
■ b.	Cel będzie spełniony na nieskończenie wiele sposobów. Przed pierwszym sukcesem do standardowego strumienia wyjściowego zostanie wypisana pojedyncza litera a.
□ c.	Do standardowego strumienia wyjściowego zostanie wypisana pojedyncza litera a, po czym obliczenie celu zapętli się.
□ d.	Cel będzie spełniony na nieskończenie wiele sposobów, a jego obliczenie nie wywoła żadnych skutków ubocznych.

Pytanie 2. Rozważmy predykat

 \square a. pojedynczy sukces, przy czym V = [[]].

☐ c. pojedynczy sukces, przy czym V jest nieukonkretnioną zmienną.

 \blacksquare b. pojedynczy sukces, przy czym V = [].

☐ d. niepowodzenie.

```
from(N,N).
from(N,M) :-
   N1 is N+1,
   from(N1,M).
i cel
?- from(0,N), !, from(0,M), X is 2^N*3^M.
(w którym ^ jest standardowym operatorem potęgowania całkowitoliczbowego). Odcięcie,
które występuje w podanym celu
a. nie ma wpływu na wynik jego obliczenia.
☐ b. powoduje, że przy kolejnych nawrotach pod zmienną X są podstawiane jedynie kolejne
     potęgi dwójki.
☐ c. powoduje, że obliczenie tego celu zakończy się niepowodzeniem.
☐ d. powoduje, że cel jest spełniony tylko na jeden sposób.
Pytanie 3. Obliczenie celu
?- X is X+X.
☐ a. kończy się pojedynczym sukcesem, a pod zmienną X jest podstawiona wartość 0.
☐ b. zawodzi.
☐ c. zapętla się.
■ d. kończy się błędem arytmetycznym.
Pytanie 4. Cel! w definicji predykatu może zostać usunięty, gdyż jego wykonanie nie ma
żadnego efektu, jeśli
☐ a. jest pierwszym celem w ciele pierwszej klauzuli.
☐ b. jest ostatnim celem w ciele pierwszej klauzuli.
c. jest pierwszym celem w ciele ostatniej klauzuli.
☐ d. jest ostatnim celem w ciele ostatniej klauzuli.
Pytanie 5. Wynikiem zapytania
?-[[],[]] = [[],V|V].
jest
```

Strona: 3 z 10 Imię i nazwisko: Wersja: 0

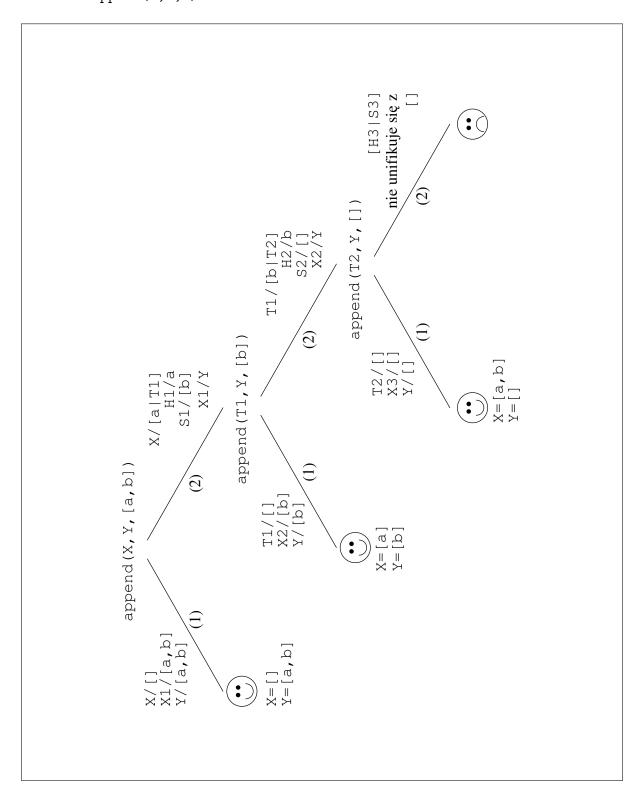
```
Pytanie 6. Obliczenie celu
?- \+ member(X, [a]), X=b.
■ a. zakończy się niepowodzeniem.
\square b. zakończy się pojedynczym sukcesem, w którym X = a.
\square c. zakończy się pojedynczym sukcesem, w którym X = b.
☐ d. zakończy się pojedynczym sukcesem, w którym X pozostanie nieukonkretnioną zmienną.
Pytanie 7. Rozważmy predykat
p :- p.
Obliczenie celu
?- p.
☐ a. zawiedzie.
■ b. zapętli się.
☐ c. zakończy się pojedynczym sukcesem.
☐ d. dostarczy nieskończenie wielu sukcesów.
Pytanie 8. Obliczenie celu
?-append(X,X,X), !.
☐ a. zawiedzie.
☐ b. zapętli się.
c. zakończy się pojedynczym sukcesem.
☐ d. dostarczy nieskończenie wielu sukcesów.
Pytanie 9. Zaprogramuj w Prologu taki predykat suffix/2, że cel suffix(l_1, l_2) jest speł-
niony wówczas, gdy lista l_2 jest sufiksem listy l_1, np.
?- suffix([a,b,c],X).
X = [a, b, c];
X = [b, c];
X = [c];
X = [].
  suffix(X,X).
  suffix([_|T],S) :=
      suffix(T,S).
```

Pytanie 10. Narysuj prologowe drzewo przeszukiwania dla celu

?- append(X,Y,[a,b]).

gdzie

- (1) append([],X,X).

Strona: 5 z 10 Imię i nazwisko: Wersja: 0

Pytanie 11. Oto predykat dostępny w SWI-Prologu:

```
between(M,N,M) :-
    (N == inf -> true; M =< N).
between(M,N,K) :-
    (N == inf -> true; M < N),
    M1 is M+1,
    between(M1,N,K).</pre>
```

Korzystając z tego predykatu napisz w Prologu taki predykat pairs/2, że obliczenie celu ?- pairs(M,N).

przy kolejnych nawrotach podstawia za zmienne M i N wszystkie kombinacje nieujemnych liczb całkowitych, tj. cel ten jest spełniony na nieskończenie wiele sposobów, a dla każdej pary nieujemnych liczb całkowitych (m, n) istnieje taki sukces, przy którym M = m i N = n.

```
pairs(M,N) :-
  between(0,inf,S),
  between(0,S,M),
  N is S-M.
```

Pytanie 12. Napisz w Prologu predykat zip/3 który łączy odpowiadające sobie elementy list w pary, tj. taki, że spełnione są cele postaci

$$\mathtt{zip}([x_1, \dots, x_m], [y_1, \dots, y_n], [(x_1, y_1), \dots, (x_k, y_k)]),$$

gdzie $k = \min(m, n)$. Przyjmij, że będziemy go używać tylko w trybie (+,+,?).

```
zip([],_,[]) :- !.
zip(_,[],[]) :- !.
zip([H|T],[K|S],[(H,K)|R]) :-
zip(T,S,R).
```

Strona: 6 z 10

```
take n - | n \le 0 = []
take _ []
                   = []
take n(x:xs) = x : take (n-1) xs
           = []
map f []
map f (x:xs) = f x : map f xs
i niech
nieuj x
   | x >= 0 = True
   | otherwise = undefined
Wartością wyrażenia
take 3 $ map nieuj [1,0..]
iest
□ a. ⊥.
□ b. wartość True.
☐ c. lista złożona z wartości True.
■ d. trzyelementowa lista typu [Bool].
Pytanie 14. Rozważmy standardowe funkcje
```

```
take n \_ | n <= 0 = []

take \_ [] = []

take n (x:xs) = x : take (n-1) xs

iterate f x = x : iterate f (f x)
```

Wartością wyrażenia

foldr (+) 0 \$ take 10 . iterate (*2) \$ 1 jest

- \square a. lista [1,2,4,8,16,32,64,128,256,512].
- ☐ b. nieskończona lista potęg dwójki.
- c. liczba 1023.
- ☐ d. liczba 1024.

Pytanie 15. Niech e: T Integer będzie pewnym wyrażeniem, gdzie T :: $* \to *$ jest pewnym typem należącym do klasy Monad. Wtedy wyrażenie

do
$$\{x \leftarrow e; \text{ return } x\}$$

- ☐ a. nie ma typu.
- \square b. ma typ Integer.
- \square c. jest równe x.
- d. jest równe *e*.

Pytanie 16. Rozważmy standardowe funkcje foldr i unfoldr, przy czym — dla przypomnienia:

```
foldr (+) c [] = c
foldr (+) c (x:xs) = x + foldr (+) c xs
unfoldr f b =
   case f b of
     Just (a,b') -> a : unfoldr f b'
     Nothing -> []
```

Wyrażenie unfoldr . foldr

- a. nie posiada typu.
- \square b. ma typ a -> a.
- \square c. ma typ [a] -> [a].
- \square d. jest równe id.

Pytanie 17. Wyrażenie foldr undefined 'a' []

- ☐ a. nie posiada typu.
- b. ma typ Char.
- \square c. ma typ [a] -> Char.
- □ d. ma wartość ⊥.
- □ e. ma wartość [].

Pytanie 18. Niech

data Cos a = Cos a newtype ToSamo a = ToSamo a

Wtedy

- \square a. Cos $\bot = \bot$.
- b. ToSamo $\bot = \bot$.
- \square c. Cos $\bot = \texttt{ToSamo} \bot$.
- \square d. ToSamo x = x dla dowolnego x.

Pytanie 19. Zaprogramuj w Haskellu funkcję

```
levels :: [a] -> [[a]]
```

spełniającą następującą specyfikację:

$$(>>= id)$$
 . levels $= id$ map length . levels $= unfoldr f . (,1)$. length

gdzie

```
f(m,n)
   | m == 0 = Nothing
   | m \le n = Just (m, (0, undefined))
   | otherwise = Just (n, (m-n, 2*n))
```

Możesz używać funkcji z modułu Prelude.

```
levels = levelsWith 1 where
   levelsWith _ [] = []
   levelsWith n xs = take n xs : levelsWith (2*n) (drop n xs)
(Por. zadanie 6.3.1 z podręcznika, str. 194.)
```

Pytanie 20. Podaj typ wyrażenia map map

```
[a -> b] -> [[a] -> [b]]
```

Strona: 9 z 10 Imię i nazwisko: Wersja: 0

Pytanie 21. Niech

(1) map f [] = []

(2) map f(x:xs) = f(x) : map f(xs)

(3) $(f \cdot g) x = f (g x)$

Udowodnij, że dla dowolnych funkcji f i g odpowiednich typów zachodzi równość

$$map(f . g) = map f . map g$$

Na mocy zasady ekstensjonalności wystarczy pokazać, że dla każdej listy xs :: [a] zachodzi

$$map(f \cdot g) xs = (map f \cdot map g) xs.$$

Dowód ostatniej równości przeprowadzimy przez indukcję strukturalną względem xs.

Przypadki bazowe: Dla xs = [] mamy:

$$L \equiv \operatorname{map}(f \cdot g) \left[\right] \stackrel{\text{(1)}}{=} \left[\right] \stackrel{\text{(1)}}{=} \operatorname{map} f \left[\right] \stackrel{\text{(1)}}{=} \operatorname{map} f \left(\operatorname{map} g \left[\right]\right) \stackrel{\text{(3)}}{=} \left(\operatorname{map} f \cdot \operatorname{map} g\right) \left[\right] \equiv R.$$

Dla dowolnej funkcji h funkcja map h jest strict (bo w (1) i (2) występuje dopasowanie wzorca), tj.

(4) map
$$h \perp = \perp$$

Dla $xs = \bot$ mamy zatem:

$$L \equiv \operatorname{map} (f \cdot g) \perp \stackrel{\scriptscriptstyle (4)}{=} \perp \stackrel{\scriptscriptstyle (4)}{=} \operatorname{map} f \perp \stackrel{\scriptscriptstyle (4)}{=} \operatorname{map} f \ (\operatorname{map} g \perp) \stackrel{\scriptscriptstyle (3)}{=} (\operatorname{map} f \cdot \operatorname{map} g) \perp \equiv R.$$

Krok indukcyjny: Przypuśćmy, że:

(Z) map
$$(f \cdot g) xs = (map f \cdot map g) xs$$
.

Mamy:

$$L \equiv \operatorname{map}(f \cdot g)(x : xs) \stackrel{(2)}{=} (f \cdot g)x : \operatorname{map}(f \cdot g)xs \stackrel{(3)}{=} (f \cdot g)x : (\operatorname{map} f \cdot \operatorname{map} g)xs \stackrel{(3)}{=} (f \cdot g)x : \operatorname{map} f(\operatorname{map} gxs) \stackrel{(3)}{=} (f \cdot g)x : \operatorname{map} f(\operatorname{map} gxs) \stackrel{(2)}{=} (\operatorname{map} f(gx) : \operatorname{map} g(x)xs) \stackrel{(2)}{=} (\operatorname{map} f(\operatorname{map} g(x)xs)) \stackrel{(3)}{=} (\operatorname{map} f \cdot \operatorname{map} g)(x : xs) \equiv R.$$

Strona: 10 z 10

Pytanie 22. Oto funkcja, która przekształca liczbę całkowitą w napis zawierający jej dziesiętną reprezentację:

Dokończ ten program, tj. napisz brakującą definicję funkcji f. Użyj w niej funkcji conv zdefiniowanej wyżej za pomocą standardowych funkcji

```
toEnum :: Enum a => Int -> a
fromEnum :: Enum a => a -> Int
```

Typy Integer i Char należą do klasy Enum. Instancje funkcji toEnum i fromEnum dla typu Char zamieniają znaki na odpowiadające im kody Unicode (w szczególności ASCII) i odwrotnie, a dla typu Integer dokonują konwersji między odpowiadającymi sobie wartościami typu Int i Integer.

```
f m
  | m == 0 = Nothing
  | otherwise = Just (conv $ m 'mod' 10 + conv '0', m 'div' 10)
```